

UYDURMA RİVÂYETLER (5)

(...dünden devam)

Demek ki bu olay, âyette anılan eylemlere uymamaktadır. Tu-talım ki âyet, bu olaya işâret etmektedir. Bu kez bunlara, âyette sayılan cezaların hepsi veya ikisi değil, sadece biri uygulanır. Çünkü âyete göre bunlara ya ölüm cezası verilir, ya el ayak kesme cezası veya sürgün.

Genellikle cezaların en hafifini uygulama, bir prensiptir. O halde Peygamber, bunlara sürgün cezası uygulayacağı yerde ne diye âyette zikredilmeyen cezayı uygulasın? Çünkü rivâyetten anlaşıldığına göre Peygamber, hâşâ, bunların el ve ayaklarını çapraz kestirmiş, gözlerini de oydurmuş, sonra Güneşin iyice yakıp kavurduğu Harre bölgesine götürüp ölüme terk etmiş. Sıcaktan kavrulan, ıstıraptan kıvranan bu adamlar, susuzluktan ve açlıktan dolayı taşları kemire kemire, acılar içinde ölüp gitmişler.

Bunu değil âlemlere rahmet olarak gönderilmiş Peygamber, gön-lünde en ufak bir şefkat ve merhamet duygusu olan bir insan dahi yap-maz. Ayrıca âyette göz oyma cezası yoktur. Peygamber, âyette olmayan bir cezayı nasıl uygular?

Bu rivâyetin ne yolla geldiğini araştırdım, bütün varyantlarının Enes'e dayandırılmış olduğunu gördüm. Ebû Hüreyre'ye dayanan rivâ-yet de var ama bunlar garip ve zayıftır.

Şimdi bu kadar önemli bir olayı, o zaman sadece 15 yaşlarında olan Enes ile, henüz Medine'de bulunmayan, Müslüman dahi olmamış Ebû Hüreyre mi bildi? Başka bilen yok mudur? Çünkü Ebû Hüreyre'nin İslâm'ı, Hayber'den sonra olmuştur. Oysa bu âyetin içinde bulunduğu Mâide Sûresi, Yahudilerin, henüz Medine'de büyük bir güç oldukları sırada, 4. h. y. civarında inmiştir. Ebû Hüreyre'nin Müslümanlığı ise 7. Hicrî yıldadır.

Olayın Enes'ten anlatımı da çok farklıdır. Kimi rivâyete göre bu kişiler Ureynelidir (Buhârî, Muhâribîn: 3; Müslim, Kasâme: b. 2, h. 11; Ebû Dâvûd, Hudûd: 3; Nesâî, Tahâret, İhtilâfu'n-Nâkılîn, 7/87-90).

Kimi rivâyete göre bunlar Ukl'den sekiz kişidir (İbn Kesîr, Tefsîr: 2/49). Kimine göre bunlar Ukl ve Ureyne'dendir (Ebû

Hayyân, el-Bahru'l-Muhît: 3/476)

. Kimine göre bunlar Ukl veya Urey-ne'dendir.

Kimine göre de bunlar Becîle'den dört kişidir (İbn Kesîr, Tefsîr: 2/49). Rivâyeti yazan Nesâî, bunun mürsel olduğunu, aslında bunu Saîd ibn el-Müseyyib'in naklettiğini söylüyor (Sünen: 1/131).

(devamı yarın..)